

China Cup purjeregatil kogemusi omandamas

Aarne Pärnsalu, Toomas Talts, Indrek Tiits võistlemas.

“Aastat kümme tagasi kuulsin esmakordselt Hiina regatist nimega China Cup ja loomulikult pakkus teema huvi,” räägib purjetaja Alar Volmer sellest, kuidas tekkis idee minna võistlema Shenzheni ja Hong Kongi vetes toimuvale regatile.

TEKST ALAR VOLMER, JAN SKOLIMOWSKI

Urisin siit ja sealt ja sain aru, et tegemist on erakordselt huvitava, aga samas ka kergelt ligipääsetava võistlusega – nimelt ei ole vaja sinna vedada enda jahti, vaid võidusõiduvahendi saab korraldajatelt rentida. Ja mis eriti tore – kõik osalejad võistlevad identsetel Beneteau 40.7 tüüpi avamere

võistlusjahtidel. See tähendab, et kõik võistlevad võrdsetes tingimustes, ei mingeid koefitsente ega tasaarvestusi – nii nagu finišeerid, nii ka tulemus jääb. Mis võiks ühele võistluspurjetajale veel rohkem meeldida?

Hakkasin selle ideega toimetama. Rääkisin klubis teistele, uurisin renditingimusi, võtsin ühendust korraldajatega ja sain teada, et jahti eest tuleb tasuda. Hakkasin otsima rahastust ja

meeskonda, aga mõlemat kokku leida ei õnnestunudki. Küll aga läks seeme idanema.

Grupp Eesti avamerepurjetajaid osales China Cupil paar aastat hiljem. eestvedajateks Hiinas logistikaga tegelev Raido Rebane ja Eesti purjetamise üks paremaid kapteeneid Mati Sepp. Kahjuks ei olnud neil erilist õnne. China Cup jäi koju toomata, kuna regati algfaasis toimunud kokkupõrge oli sedavõrd tõsine, et edasine purjetamine osutus võimatuks.

Elul on aga alati omad vimkad varuks. Olin juba Hiina regati kusagile “sahvrise” pistnud ega tegelema enam sellega aktiivselt. Üheks põhjuseks olid kindlasti ka majanduslikud piirangud – jahti rent, osalemine ja lend ning elamine siiski veel tasuta ei ole. Neli aastat tagasi sattusin Star-klassi jahil võistlema Prantsusmaal

Team Estonia 100: Indrek Tiits,
Toomas Talts, Jan Skolimowski,
Aarne Pärnsalu, Mihkel Karu, Eero
Pank, Indrek Kasela, Tanel Tamm.

Nimetasime oma meeskonna Team Estonia 100, et meie riigi juubelit ka kaugemates kohtades tutvustada.

Nizza jõuluregatil. Nimelt olin juba aastaid osalenud aktiivselt Nizza jahtklubi ehk siis Club Nautique de Nice Star-klassi laevastiku regattidel. Nemad korraldavad juba üle kuuekümne aasta detsembri lõpus regatti nimega Nice Christmas Regatta, mis kuulub nii rahvusvahelisse kalendrisse kui on ka üheks etapiks Prantsusmaa meistrivõistlustel. Ise ma Prantsusmaal Star-klassi purjekat ei oma, aga pääsen tänu suurtele kogemustele kerge vaevaga meeskonda, mis küll ainult kahest inimesest koosnebki. Star-klass on üks vanemaid ja keerukamaid võistlusklasse maailmas. Kiiljaht on projekteeritud aastal 1907, rahvusvaheline klas-siorganisatsioon loodud aastal 1911, nii et 2011. aastal tähistasime suurejooneliste regattidega üle kogu maailma selle 100. juubelit. Star-klass

on kuulunud ka olümpiamängude purjetamis-regattidel võistlevate klasside hulka aastatel 1932-2011. Ise alustasin Stariga aastal 1977 ja olen vahelduva eduga aktiivne tänaseni. 2012. aasta järel küll arvati Star olümpiaklasside hulgast välja, mis oli kogu maailma purjetajate meelest küll ilmaasjata, aga see on nii pikk lugu, et nõuab juba eraldi artiklit.

Sattusin nüüd oma lemmikklassi kirjeldamisega China Cupist väga kaugele. Taaskord paluti mind Nice Christmas Regattale osalema mulle tundmatu, kuid kohalikele hästi tuntud Vianney Guesenec' soodimehena. Meie koostöö sobis suurepäraselt. Võitu ei tulnud, kuid sõbrad meist said.

Varsti pärast regatti Nizzas asus Vianney tööle Beneteau jahifirma Aasia operatsioonide direktorina asukohaga Hong Kongis. 2017. aasta

hilissügisel kutsus ta mind osalema China Cup regatile, kus lubas minu käsutusse suurepärase Beneteau 40.7. Kahjuks tuli see pakkumine nii hilja, et ma ei jõudnud meeskonda kokku panna.

Aga pakkumine jäi jõusse. Kui hakkasin 2018. aasta juulis otsima mõttekaaslast, ei osutunudki see protsess väga keeruliseks ja juba esimene meeskond, kelle poole pöördusin, oli pakkumisega nõus.

JUUBELIHOÜNGULINE TEAM ESTONIA 100 MEESKOND

Meie meeskond moodustus Eestis hästi tuntud avamere purjehahi Reval Cafe liikmetest, kellele veel paar meest teistelt jahtidelt sai juurde munsterdatud.

Reval Cafe on avamere võidusõidujaht Horvaatiast, tüüp Salona 38. Meeskonna hingeks ja juhiks on väsimatu ja igale poole jõudev Eero Pank, kellega mind ühendab aastatepikkune sõprus ja koospurjetamine. Koos Eero ja tema kauni abikaasaga tulime 1995. aastal Muhu Väina regati võitjateks. Gotland Runt ja Espoo Suursaari Race on Eerol läbitud kindlasti rohkem kui kümme korda. Kui mõni vähegi huvitavam regatt käimas, on ta stardis. Eelmisel suvel ORC maailmameistrivõistlused, Muhu Väin ja China Cup.

Eero on kätt proovinud ka suurematel jahtidel. 2014. aastal kihutasime üheskoos Nord Stream Race Swan 65 jahil Petite Flamme. Euroopa meistrivõistluste pronks tuli avamerepurjetamises aastal 2017.

Koos Eeroga veab meeskonda Rene Treifeldt Reval Cafest ja tublisid mehi jätkub veelgi: Indrek Kasela – kui manageerimisest, kinost ja kunstist end suudab hetkeks eemale kiskuda, Toomas Talts – rohkem ehk tuntud küll langevarju *base* hüpajana ja ettevõtjana, Jan Skolimowski – mitmete konkursivõitudega pärjatud arhitekt, Mihkel Karu – tehnoloogia, kommunikatsiooni ja uue meedia entusiast, Aarne Pärnsalu – rahvusvaheline ettevõtja, Indrek Tiits – ehitusettevõtja, Tanel Tamm – 2018. aasta Euroopa meister avamerepurjetamises.

Sellise kirju seltskonnaga on raske hätta jääda, universaalsed oskused ja paindlikkus on need omadused, millega läbi erinevate katsuste koos välja tulime. Keegi ei põlanud käsi

Erinevalt tavapärasest Aasia suurlinnast on Hong Kongis tunda mõningast järelkaja pikast Briti valitsemisajast.

mustaks teha ja endast parima andmine oli reegliski. Ka kõige raskematel hetkedel oli abiks huumorimeel.

Nimetasime oma meeskonna Team Estonia 100, et meie riigi juubelit ka kaugemates kohtades tutvustada. Algasid ettevalmistused, kus oli igasugust sebumist. Esmalt oli vaja vormistada viisad Hiina Rahvavabariiki. Siinkohal peab eriti kiitma regati korraldajaid ja meie sealpoolset koordinaatorit Yao Liud, kelle poolt kõik kutsed ja muu vajalik laekusid alati punktuaalselt ja väga heas inglise keeles. Millegipärast pidasin teda meheks, sest hiinakeelne nimi ei väljenda mulle tema soolist kuuluvust. Kohale jõudes selgus, et tegemist on väga kauni noore daamiga, kes ei jätnud meid kordagi hätta. Ka Hiina saatkonna konsulaarosakonnaga leidsime ühise keele ja viisad said õigeaegselt vormistatud. Ma pidin küll spetsiaalselt näpjalgede andmiseks Prantsusmaalt Tallinna lendama, aga saatkonna töötajad olid paindlikud ja sobitasid ennast minu ajagraafikusse, mille eest neile palju tänu.

Meeskonna sinimustvalged särgid saime Tallinna maratoni korraldajatelt. Need muutsid meid kergesti äratuntavaks ja mõistagi lisasid vaimujõudu.

Kogu kulutuste poole kandsid meeskonnaliikmed ise. Proovisime hankida erinevaid meie riigi juubeliga seonduvaid meeneid nii EAS-i turimiosakonnast kui ka Eesti Vabariik

100 toimkonnalt, aga paraku olid aasta lõpuks nende laod juba tühjaks saanud. Ostsime siis kaasa vana hea Vana Tallinna likööri minipudelid ja leidsime Nordica pardapoest suurepäraseid Eesti sümbolika käekellad, mida paraja portsu kaasa võtsime ja kohapeal välja jagasime, et Eestit ikka meele peetaks. Nii Vana Tallinn kui ka käekellad võitsid meile palju sõpru!

JÕUAME VÕISTLUSPAIKA

Hong Kongi jõudsime erinevatel lennukitel erinevatel aegadel, kes varem, kes hiljem, aga 7. novembril 2018 saime kokku suurepärase Royal Hong Kong Yacht Club'is, kus meid juba ootas koos teiste omasugustega meie meeskonna nimelist kleepsu kande Beneteau 40.7.

China Cup Regatta omapära on selles, et võisteldakse ühesugustel ehk siis monotüüp jahtidel ja korraldajad on ostnud 25 avamere võistlusjahti Beneteau 40.7, mida osalejad nende käest rendivad. Ühesuguste jahtidega võistlemine on kordades huvitavam kui erinevate võistlusväärtuste ja koefitsientidega jahtidega võidukihutamine, kus tegelik võitja alles hiljem peale ümberarvestusi selgub. Monotüüpidel on asi lihtne – nii nagu finišisse tulid, selle koha ka saad!

Sedakorda peeti juba 12. China Cupi ja paljud meeskonnad olid jahtidega varasemast ajast tuttavad. Meie mitte. Õnneks oli meil kaasas Eero Pank, kes ise aastaid Beneteau jahte Eestis

müünud ja ka nendega purjetanud, täpsemalt väga sarnasel Beneteau 36.7-l. Erinevus on küll suurus, kuid muidu jaht tuttav ja trimmireeglid selged. Korraldajad jagasid osalejatele jahid, mis sedapuhku varustatud päris uute ja väga kvaliteetsete võistluspurjedega ja saime alustada peenhäälestamisega, milleks kulus pea kogu päev. Hong Kongi veepealne liiklus on väga tihe ja seal purjetamiseks tuleb palgata kohaliku litsensiga kapten. Pärastlõunal õnnestus meeskonnal esimene veetreening läbi viia. Mina kahjuks kaasa ei pääsenud, kuna regatiks registreerimine oli just sellele ajale säätitud, aga ega neil mind väga vaja olnudki. Mul on ka sarnaste jahtidega piisavalt kogemust, alles augustis osalesin Beneteau 36.7 World Cupil Helsingis ja juulis suhteliselt sarnasel jahil avamere maailmameistrivõistlustel Hollandis. Kena oli oma registreerimisjärjekorda oodates jahtklubi terrassilt oma poiste purjetamist jälgida. Pimeduse saabudes oli jaht sillal ja ka osavõtu formaalsused lahendatud.

Meie ees avanes Hong Kongi kirev restorani põld. Kõhud saime teravat kohalikku kalavärki täis ja alla loputatud Asahi õllega, mis oli väga häa ja puhta maitsega.

LÄHEB LAHTI!

Ja võistlus võis alata. Regatt ise toimus Hiinas, Shenzheni lähedal, kuhu jõudmiseks oli mõeldud avamere etapp. Enne seda tuli läbida ka

Team Estonia 100 meeskonnaliige Jan Skolimowski kirjeldab Hiina ruumikultuuri arhitekti pilgu läbi

Minu jaoks oli see esimene Hong Kongi reis. Seetõttu oli mul fookus lisaks purjetamisele ka linnaruumile suunatud.

Kohale jõudes oli meil esmalt sihiks ajalooline jahtklubi Royal Hong Kong Yacht Club (RHKYC), kus ootas meie purjekas. Jahtklubi asukoht on Hong Kong Island ehk saar, mis paikneb mandril asuvas ülejäanud linnast lõunas. Hong Kongi üldine linnapilt ei ole väga erinev muudest Aasia suurlinnadest, kus südalinn on tihedalt täis tipitud kõrghooneid, käib lõputu ehitustegevus kõrgematel tasanditel ning samal ajal tänava tasapinnal toimub ööpäev läbi vilgas äritegevus ja inimmasside liikumine. Sellest tulenevalt oli RHKYC jahtklubi järele jõudmine meeldiv üllatus. Madal paari-korruseline valge, kergelt funktsionalistlikku joont esindav hoone, mis mere ääres end erinevates suundades laiali on sirutanud, mõjus rahulikult ja inimõõtmeliselt. Jahtklubi on ka selle tõttu ainulaadne, et peegeldab veel viimasena algusel kujul säilinuna kunagist hoonestust 1930-ndatest, kui Hong Kongi sadamapiirkond oli hoonestatud oluliselt madalamate majadega. Erinevalt tavapärasest Aasia suurlinnast on siin tunda mõningast järelkaja pikast Briti valitsemisajast. Seda aimab nii üldisest elukorraldusest kui ka näiteks euroopalikust kohvikukultuurist ning kahekordsetest bussidest ja trammidest.

Regatt viis meid Hong Kongist Shenzheni lähedale Dapeng'i poolsaare kirdepoolsesse sadamasse. Sealne elu ja arhitektuur on aga hoopis teistsugused. Tegemist on kuurortiga, mis suvisel hooajal on Shenzheni elanikest ülerahvastatud, kuid meie regati ajal oli rahulik. Sadama lähedusse on ehitatud mitmeid suursuguseid hotelle, kuid üldiselt on tegu pigem lopsaka loodusega maapiirkonnaga.

Regati lõppedes lendasid osad meeskonnaliikmed koju, kuid mina, Indrek, Alar ja Eero jäime veel Hong Kongi, et mandripoolses linnaosas seigelda. Jalutasime õhtul enne magamaminekut linnas ja sõime kohalikke hõrgutisi. Meie meeskonnaliige Indrek Kasela soovitas meile Kowlooni keskel asuvat 60-ndate vaimus sisustatud eriti šikki hotelli, kus oli tõeliselt fotogeeniline interjäär. Võtsime plaani järgmisel päeval varakult linnatuuri alustada.

Mulle jättis mandril asuv Kowlooni linnaosa mõnevõrra parema mulje kui Hong Kong Island. Kuidagi mitmekesisem ja huvitavam linnaruum. Googeldasin Hong Kongi moodsat arhitektuuri ja mu suureks üllatuseks oli Zaha Hadid hiljuti projekteerinud Hong Kongi polütehnikumi uue hoone. Võimalust seda oma silmaga näha ei saanud kasutamata jätta ja viisin oma reisikaaslased staar-arhitekti värsket loomingut vaatama. Zaha hoonete puhul on kõige suurem väljakutse leida hoone juures mõni täisnurga all ehitatud sein. Sama seis oli ka Hong Kongi polütehnikumiga – igas suunas veidi kaldu voolujooneline klaashoone mõjus futuristlikult. Ilma igasuguse takistuse saime ka õppehoonesse sisse, liikusime erinevatel korrustel ja külastasime nii linna-planeerimise kui sisearhitektuuri osakonda, kus käis vaikne õppetöö.

Hong Kongi üks vahvaid nüansse on võimalus väiksema reisilaevaga liikuda mandri ja saare vahel. Kasutasime sedagi võimalust ja liikusime enne tagasisõitu veelkord saarele, et linna kõige kiiremast äripiirkonnast osa saada ja otsida üles üks kunstigalerii. Peale seda pidime lahkuma. Kuid arvata on, et see käik ja see regatt ei jää viimaseks.

China Cup'i näol on tegemist erakordselt huvitava, aga samas ka kergelt ligipääsetava võistlusega – nimelt ei ole vaja sinna vedada enda jahti, vaid võidusõiduvahendi saab korraldajatelt rentida.

Zaha Hadidi projekteeritud Hong Kongi polütehnikumi uus hoone.

tolliprotseduurid, mis teadagi meile, eurooplastele, harjumatud, aga siiski veel meeles vanast ajast.

Esimene start õnnestus meil päris kenasti, aga vähesest koostööst ja just Beneteau 40.7 kogemuste puudumisest tingituna olime kimpus kiirusega ja sattusime ka natukese liiga võistlusraja paremale poolele, mis ei olnud kõige soodsam eriti siis, kui tuul vaikselt vasakule hakkas pöörama. Ei olnud meid liidrite hulgas esimeses pöördetähises, aga sealt edasi vaikas tuules hakkasime tasapisi oma positsiooni parandama. Õigeaegne purjevahetus andis hea kiiruse ja hakkasime pingereas kerkima, finišiks olime tõusnud 14. kohale. Meeleolu oli positiivne.

Tallinnas regatist osavõttu planeerides ei osanud me kuidagi midagi ette arvata, kuna kõik oli uus ja võõras. Sestap tegime otsuse, et olgu see esimene osalemine selline luurekäik ja me ei lase tujul langeda, kui medaleid kaela ei riputata. Pidasime olulisemaks uusi kogemusi hankida, teisi vaadata ja ennast teistele heast küljest näidata. Enamus meist oli Hiinas esimest korda.

Konkurendid olid kõvad - tugevad ja kogunud meeskonnad Venemaalt, Austraaliast, Rootsist, Kanadast, Uus - Meremaad esindamas nende Ameerika Karikaks valmistuv Emirates Team New Zealand, kes oli ka soosikuks. Veel osalesid meeskonnad Hiinast, Šveitsi/Vene ühendmeeskond, Lõuna Aafrikast, Filipiinidelt, Hispaaniast, Prantsusmaalt, Austriast ja siis meie Eestist; mõnedest riikidest oli väljas mitu meeskonda, kokku meie grupis 24 jahti. Varasemate olujatega saime regati käigus headeks sõpradeks ja nad ei olnud ka mitte kadedad, vaid paljastasid meile oma trimminippe ja muudatusi jahiseadetes. Kõik sai kirja pandud ja kaameraga talletatud, et 2019. aasta regatt juba enam vaid luurekäiguks ei jääks.

VÕRRELDAMATUD MASTAABID

Meie Pirita jahisadam tundub ju päris suur ja kena, rääkimata uuest Haven Kakumäest, aga Hiina asjadega me ennast võrrelda ei saa. Kõik on suurem, võimsam ja vahest ka pikem, nagu näiteks Hong Kongi Makaoga ühendav värskelt avatud maailma pikim sild. Niisamuti olid hotellid suured, vastuvõetud suurtes saalides, söögilauad heast ja paremast lookas ja seda kõike kaunistasid suurepärased lauljad-tantsijad. China Cup ei ole pelgalt purjetamisvõistlus, vaid kogu selle piirkonna ja ka kogu Hiina tutvustamisprogrammi kuuluv sündmus, kus millegi

Kõik on suurem, võimsam ja vahest ka pikem, nagu näiteks Hong Kongi Makaoga ühendav värskelt avatud maailma pikim sild.

pealt kokku ei hoita ja kasutatakse ainult parimat. Mõned asjad on ka veidrad - suurepärase sadam, kus jahid seisid, oli kinnine tsoon, kus jahis ööbimine keelatud. Eurooplastele arusaamatu. Enamus osalejaid peatus peenes Marriotti hotellis, kus toimusid ka õhtused vastuvõetud ja autasustamised. Hotelli ja sadama vahel pendeldasid tasuta transfeeribussid, nii et kusagile ripakile jääda ei olnud lihtne.

Paljustki võiks veel eraldi kirjutada. Hiinas on tunne, et nad seal ainult ehitaks - kõikjal püsti tornkraanad, tehakse uusi maanteid, sildasid jne. Ja meie siin juba paarkümmend aastat räägime ainult Tallinn-Tartu maanteest...

Elutempo on erinev ja kaasahaarav... Tahaks ka nagu kusagile kihutada.

Võistlemisega läks nagu läks. Omas ahnuses otsustasin poisid paariks päevaks maha jätta, et osaleda Draakon-klassis Aasia meistrivõistlustel Hong Kongis. Paraku läks nii, et kommuniatsioonivea tõttu jäin sinna hiljaks ja siis veel sattusin Hong Kongis röövi ohvriks. Erinevatel põhjustel ma enam tagasi Shenzhenit ei jõudnudki. Püüdes taga ajada liiga paljut, jäin ilma kõigest ja vedasin ka meeskonda alt. Õnneks on nad mulle andestanud ja nad ka ise lubasid mind Draakon-klassi võistlustele, teades, kui väga mulle see jahiklass meeldib.

Regati tulemus - 18. koht 24 jahti hulgas - ei ütle muud, kui et saaks ka paremini, kui ei oleks ahne, kui oleks rohkem aega, kogemusi ja mõistust. Kahjuks jäid meil kaks väga head meeskonnaliiget viimasel hetkel tõistel põhjustel Eestimaale maha, mis kindlasti meile Hiinas kasuks ei tulnud. Paaris sõidus õnnestus pääseda esikümne lähedale, mis annab märku võimalikust potentsiaalist, mida aga tuleb meil endil edasi täiuslikkuse suunas välja arendada.

Uute kohtumisteni purjede all! 🚢